

nister, der vil komme til den tid. Vi deler økonomiministerens vurdering af behovet. Vi er parate, og vi har været det længe, og derfor vil vi meget gerne i dialog med regeringen på dette område. Vi har faktisk gjort mange ting for at sætte fokus på behovet, så vi i tide kan få indrettet os på de fremtidige behov.

Må jeg ikke til hr. Kristian Thulesen Dahl sige, at vi har sikkerhed for, at regeringen ikke kan ændre på budgetrammerne i 1996. Jeg forstår ikke helt, hvorfor hr. Thulesen Dahl er så bekymret for sammensætningen af budgetforbedringerne i indeværende års finanslovaftale. Det er jo helt naturligt og sædvanligt, at den dels indeholder driftsbesparelser og dels engangsindtægter i forbindelse med salg af statslige aktiver. Hvornår, må jeg spørge, er hr. Kristian Thulesen Dahl blevet imod privatiseringer af statslige virksomheder? Hvorfor må vi ikke indregne provenuet for salg af de statslige virksomheder i det offentlige budget? Jeg forstår ikke logikken. Det er ganske naturligt. Kendsgerningen er, at vi har fået forbedret regeringens finanslovsforslag med 4 mia. kr. Det er en blanding af reelle besparelser på driften og engangsindtægter i forbindelse med salg af statslige aktiver, og det er der intet usædvanligt i.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo rigtigt, at Det Konservative Folkeparti havde som målsætning at bringe underskuddet på budgettet ned under 30 mia. kr., og det svarede så til, at der skulle findes budgetforbedringer på et sted mellem 4 og 4,5 mia. kr., men fru Pia Christmas-Møller kan jo ikke komme uden om, at størsteparten af de krav, Det Konservative Folkeparti dermed stillede, er blevet opfyldt ved hjælp af engangsindtægter og ikke ved hjælp af driftsbesparelser.

Og i Det Konservative Folkeparti må man også være bevidst om, at det giver endnu større problemer med at få budgettet til at hænge sammen i 1997 og 1998 osv. – ganske enkelt af den årsag, at indtægterne kun kommer det ene år, men bliver brugt til driftsudgifter, hvorfor man skal til at finde nye engangsindtægter årene efter for at finansiere disse driftsudgifter. Sådan kan tingene jo ikke fungere, og det betyder, at man skubber en pukkul af problemer foran sig, og det er Det Konservative Folkeparti altså medvirkende til på dette område.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Sidste år hørte vi samme sang fra Fremskridtspartiet. Sidste år indgik regeringen, Venstre og Det Konservative Folkeparti en finanslovaftale. Sidste år ville finanslovaftalen indebære et budgetunderskud på knap 40 mia. kr. Det var en forbedring i forhold til det, regeringen havde fremlagt. Den forbedring var gennemført ved driftsbesparelser og ved salg af statslige aktiver.

Situationen er nu den, at det samlede underskud i 1995 bliver mindre end forudset i december 1994, da man indgik finanslovsforliget for 1995.

I år står vi med en finanslovaftale, som bringer underskuddet endnu længere ned. Det bringes ned fra 38 mia. kr. i år til 28 mia. kr. næste år.

Så jeg må sige, at jeg ikke forstår logikken i hr. Kristian Thulesen Dahls indvendinger. Jeg mener, at det kan dokumenteres, at budgetunderskuddet rent faktisk bevæger sig i den rigtige retning også med indeværende års finanslovaftale.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg er glad for, at fru Pia Christmas-Møller nu indregner de ekstrainttægter, som staten får pr. automatik på grund af et opsving i det beregningsgrundlag, som Det Konservative Folkeparti fremlægger, når man vurderer, hvilke sparekrav man har haft, osv. Men jeg må stadig væk fastholde, at hvis man i Det Konservative Folkeparti mener, at det er fair og retfærdigt, og at det er udtryk for reelle besparelser at inkludere engangsindtægter i statsbudgettet, så synes jeg efterhånden, vi er langt ude. Jeg erkender, at det er situationen i mange finanslove, og at det har været det igennem mange år, men det gør det jo ikke bedre, det gør det jo ikke mere rigtigt.

Den eneste måde, man kan få en varig forbedring af statsbudgettet på, er ved driftsbesparelser, ikke ved privatiseringer, som vi i øvrigt i Dansk Folkeparti selvfølgelig er varme tilhængere af. Men vi er tilhængere af, at provenuet for privatiseringerne går til at betale af på gælden, så man får nogle varige rentefordele og får lave renteudgifter på statens budget. Renteudgifterne er jo et af de kolossale store problemer på det statsbudget, som Det Konservative Folkeparti sammen med regeringen har bakset sammen, og dér vil Det Konservative Folkeparti